

Dosarul nr. 3ra-852/2020

Prima instanță: Judecătoria Căușeni, sediul Central (A. Costiuc)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (M. Guzun, G. Dașchevici, V. Clima)

DECIZIE

04 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Dumitru Mardari
Elena Cobzac
Victor Boico
Victor Burduh

examinând recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă
de Victor Cuciuc împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale privind contestarea
actului administrativ,
împotriva deciziei din 27 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 31 ianuarie 2018, Victor Cuciuc a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la anularea deciziei nr.31
din 27 noiembrie 2017 prin care a fost refuzat recalcularea pensiei pentru vechimea
în muncă.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat, că în anul 2010, întrunind condițiile
prevăzute de Legea 1544-XII din 23.06.1993, ultimul a devenit pensionar, fiindu-i
stabilită pensia pentru vechime în muncă, concomitent fiind prelungit și termenul de
aflare în serviciul de bază.

A menționat că, în perioada anilor 2013-2016, a activat în cadrul Ministerului
Afacerilor Interne, după care a fost transferat la Departamentul Instituției Penitenciare,
Ministerul Justiției, iar la data de 02 august 2017 prin Ordinul Ministrului Justiției a
trecut în rezervă.

A relatat că, la data de 02 octombrie 2017 s-a adresat Casei Naționale de
Asigurări Sociale în vederea recalculării pensiei în conformitate cu prevederile art.61
al Legii nr.1544-XII din 23.06.1993, fiind emis de către pîrît un refuz în acest sens.

A notat că, la 15 decembrie 2017, a depus o cerere prealabilă conform
prevederilor art.14 al Legii contenciosului administrativ, iar la data de 18 ianuarie

2018 a primit răspuns prin care i s-a refuzat admiterea cerințelor sale, fiind nevoit să se adreseze în instanța de judecată.

Prin hotărârea din 14 mai 2018 a Judecătorei Căușeni, sediul Central, a fost admisă acțiunea.

S-a anulat decizia Casei Naționale de Asigurări Sociale de refuz nr.31 din 27 noiembrie 2017 prin care s-a refuzat recalcularea pensiei pentru vechimea în muncă.

S-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale să recalculeze și să achite lui Cuciuc Victor pensia pentru vechimea în muncă conform prevederilor art.61 al Legii nr.1544 din 23 iunie 1993.

Prin decizia din 18 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale și a fost casată hotărârea din 14 mai 2018 a Judecătorei Căușeni, sediul Central, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

Prin decizia din 05 iunie 2019 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarant de Victor Cuciuc, s-a casat integral decizia din 18 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Cuciuc Victor împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la anularea deciziei Casei Naționale de Asigurări Sociale nr.31 din 27 noiembrie 2017 prin care a fost refuzat recalcularea pensiei pentru vechimea în muncă, cu restituirea cauzei Curții de Apel Chișinău.

Prin decizia din 27 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale (f.d. 199-208, vol.I).

Pentru a decide astfel instanța de apel a reținut că situația lui Victor Cuciuc cade sub incidența celei de-a treia situații reglementate de art. 61 din Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544-XII din 23 iunie 1993 or, actele dosarului denotă că, intimatului-reclamant i-a fost prelungit peste limita de vârstă stabilită de legislație termenul aflării în serviciul organelor afacerilor interne, în bază de contract.

De asemenea, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ a enunțat că, Victor Cuciuc beneficiază de dreptul de a solicita recalcularea pensiei în legătură cu prelungirea termenului aflării în serviciu în bază de contract, acest drept fiind reglementat în mod expres și imperativ de norma art. 61 al Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544-XII din 23 iunie 1993.

Instanța de apel a conchis că, Victor Cuciuc nu a solicitat Casei Naționale de Asigurări Sociale stabilirea pensiei, dar, a solicitat, în temeiul art. 61 al Legii nr. 1544-XII din 23 iunie 1993 asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, recalcularea pensiei în legătură cu prelungirea termenului aflării în serviciu în bază de contract.

La 03 iunie 2020 Casa Națională de Asigurări Sociale a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 27 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, iar la 18 iulie 2020 a depus recurs motivat împotriva deciziei din 27 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând anularea deciziei contestate, cu pronunțarea unei decizii noi (f.d. 213-217, vol.I).

În motivarea recursului și-a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, reiterându-și argumentele invocate în cererea de apel.

În esență recurentul a apreciat critic concluzia instanței de apel precum că situația lui Victor Cuciuc cade sub incidența prevederilor art. 61 alin. (2) din Legea nr. 1544-XII din 23 iunie 1993 asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne or, prevederea citată este aplicabilă doar în cazul în care la stabilirea pensiei s-au aplicat prevederile art. 2 alin. (2) din Legea indicată.

Recurentul a remarcat că, intimatul sub paravanul pretenției de recalculare a pensiei, dorește de fapt stabilirea camuflată repetată a pensiei din salariul obținut în ultimele 12 luni de la eliberarea repetată din serviciu.

Totodată, recurentul a notat că instanța de apel a ignorat practica judiciară pe astfel de litigii și anume decizia din 28 februarie 2020 a Curții Supreme de Justiție în dosarul nr. 3ra-10/20.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ, reține că prin Legea nr.116 din data de 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În condițiile art. 257 alin. (1) Cod administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 244 alin.(1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs

Conform articolului 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Din materialele cauzei rezultă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 27 mai 2020, fiind recepționată de către recurent la 17 iulie 2020 (f.d. 211, vol.I).

La 03 iunie 2020 Casa Națională de Asigurări Sociale a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 27 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, iar la 18 iulie 2020 a depus recurs motivat. Astfel, recursul depus Casa Națională de Asigurări Sociale, este în termen.

La 03 august 2020 în adresa intimatului, a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

La 01 septembrie 2020, Victor Cuciuc, a depus referință pe marginea recursului declarat, solicitând respingerea cererii de recurs.

Prin încheierea din 07 octombrie 2020 a Curții Supreme de Justiție, recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, mun.Chișinău a fost numit pentru examinare în complet din 5 judecători.

Conform art. 247 din Codul administrativ, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) Cod administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale. Respectiv, procedura de contencios administrativ în prezenta speță în partea procedurală urmează a fi examinată prin prisma dispozițiilor Codului administrativ, aprobat prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, iar în partea materială urmează a fi aplicate prevederile legale în vigoare la momentul emiterii actului administrativ contestat, și anume a Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (abrogată la 01 aprilie 2019). Or, în speță procedura administrativă se referă la o activitate administrativă inițiată până la 01 aprilie 2019, aspect care determină că la caz se vor aplica dispozițiile legale vechi, care reglementau aceste instituții.

Examinând și analizând argumentele invocate în cererea de recurs în raport cu materialele dosarului și prevederile legale, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, cu emiterea unei decizii noi, de respingere a acțiunii.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. c) Cod administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție casează integral decizia instanței de apel și emite o nouă decizie.

Totodată, conform art. 194 alin. (2) Cod administrativ, în procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

În temeiul art. 244 alin. (2) în coroborare cu art. 231 alin. (2) Cod administrativ, pentru procedura de recurs se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva. Pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

La rândul său, în corespundere cu art. 219 alin. (1) – (3) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra

aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces.

Din materialele cauzei rezultă cu certitudine că, în baza ordinului BPDS nr. 46ef din 03 decembrie 1992, începând cu 01 decembrie 1992 până la 24 decembrie 2010, Cuciuc Victor a activat în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, în diferite funcții.

Prin ordinul DP nr. 131ef din 24 decembrie 2010 Cuciuc Victor, șef-sectie de poliție al orașului Căușeni a Comisariatului de Poliție r-ul Căușeni, a fost concediat din organele afacerilor interne și trecut în rezerva forțelor armate conform art. 21 alin. (14) din Legea cu privire la poliție nr. 416 din 18 decembrie 1990 (în vigoare până la 05 martie 2013) - conform cererii personale – în circumstanțe care îl împiedică să-și exercite în continuare atribuțiile de serviciu, cu dreptul de a primi pensia pe linia MAI începând cu 25 decembrie 2010 (f.d. 106-107, 109 verso, vol.I).

Potrivit calculului din 25 decembrie 2010 prezentat de Ministerul Afacerilor Interne, vechimea în serviciu a lui Cuciuc Victor pentru stabilirea pensiei la data de 24 decembrie 2010, a constituit 20 de ani, 00 luni și 08 zile (f.d. 106-107, vol.I).

La 20 ianuarie 2011 Cuciuc Victor s-a adresat Direcției Economico-Financiare a Ministerului Afacerilor Interne cu cerere privind stabilirea pensiei pe linia MAI în legătură cu eliberarea din serviciu la 24 decembrie 2010 (f.d. 105).

Prin încheierea de stabilire a pensiei pentru vechime în muncă din 09 februarie 2011 a Direcției Economico-Financiare, Secția pensionare, a Ministerului Afacerilor Interne, lui Cuciuc Victor i-a fost stabilită pensie, începând cu 25 decembrie 2010, în cuantum de 100%, pentru o vechime în muncă de 20 de ani, iar suma acesteia a constituit 50% din salariu, calculată în sumă de 2307,52 de lei (f.d. 16).

Ulterior, în perioada de la 25 octombrie 2013 până la 23 mai 2014 (prin ordinul IGP 453ef din 01 noiembrie 2013) și de la 23 mai 2014 până la 01 martie 2016 (prin ordinul IGP nr. 303ef din 23 mai 2014), Cuciuc Victor, în baza de contract, a activat în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, în diferite funcții.

Prin ordinul IGP nr. 94ef din 29 februarie 2016 a încetat serviciul în Poliție și contractul individual de muncă a lui Victor Cuciuc conform art. 47 alin. (1) lit. j) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012 - în legătură cu transferul în altă autoritate publică.

În perioada 02 martie 2016 – 31 iulie 2017, prin ordinul Ministerului Justiției nr. 206 din 03 martie 2016, Cuciuc Victor a activat în cadrul sistemului penitenciar al Ministerului Justiției.

Prin ordinul Ministerului Justiției nr. 618 din 02 august 2017, Cuciuc Victor, locotenent-colonel de justiție, șef al Penitenciarului nr. 12-Bender al Departamentului Instituțiilor Penitenciare, începând cu 31 iulie 2017, a demisionat în rezervă conform art. 20 pct. 3) din Legea cu privire la sistemul penitenciar nr. 1036 din 17 decembrie 1996 (abrogată la 16 mai 2018) - la atingerea vechimii în serviciu necesară pentru stabilirea pensiei conform Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne (f.d. 6, 109 verso, vol.I).

Potrivit calculului privind vechimea în muncă pentru stabilirea pensiei nr. 9/700 din 14 august 2017, prezentat de Departamentul Instituțiilor Penitenciare, Penitenciarul nr. 12-Bender, rezultă că vechimea totală în muncă a lui Cuciuc Victor,

pentru stabilirea pensiei la data de 31 iulie 2017, a constituit 25 de ani, 02 luni și 16 zile (f.d. 109-110, vol.I).

La 02 octombrie 2017 Cuciuc Victor s-a adresat Casei Naționale de Asigurări Sociale cu cererea nr. 3265, solicitând recalcularea pensiei pentru vechimea în muncă în temeiul art. 61 din Legea nr. 1544 din 23 iunie 1993, anexând la aceasta ordinul nr. 618 din 02 august 2017 emis de Ministerul Justiției (f.d. 6, 9-10, vol.I).

Prin decizia de refuz nr. 31 din 27 noiembrie 2017 a Casei Naționale de Asigurări Sociale, cererea lui Cuciuc Victor a fost respinsă din motiv că dreptul la pensie apare o singură dată după eliberarea din serviciu, cu dreptul de a fi recalculată în condițiile legii, având în vedere faptul că legislația în vigoare nu prevede stabilirea repetată a dreptului la pensie după o eventuală reangajare în serviciul militar (f.d. 9-10, vol.I).

La 15 decembrie 2017 Cuciuc Victor s-a adresat Casei Naționale de Asigurări Social cu cerere prealabilă, înregistrată la 19 decembrie 2017, solicitând anularea deciziei de refuz nr. 31 din 27 noiembrie 2017 (f.d. 5, vol.I).

Prin răspunsul nr. C-2423/17 din 15 ianuarie 2018 a Casei Naționale de Asigurări Sociale, cererea prealabilă depusă de Cuciuc Victor a fost respinsă din lipsă de temei legal (f.d. 7-8, vol.I).

Fiind investită cu judecarea cauzei în fond, prima instanță a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii, pe care a admis-o integral.

Judecând apelul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale, instanța de apel l-a respins, menținând hotărârea primei instanțe.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, analizând materialele anexate la dosar, în coraport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, consideră că soluția dată de către instanțele judecătorești este greșită.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (1) al Legii contenciosului administrativ (în vigoare la data adoptării actului care se contestă în speță), contenciosul administrativ ca instituție juridică are drept scop contracararea abuzurilor și exceselor de putere ale autorităților publice, apărarea drepturilor persoanei în spiritul legii, ordonarea activității autorităților publice, asigurarea ordinii de drept.

Totodată, conform dispozițiilor art. 16 alin. (1) din aceeași lege, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ și nu este mulțumită de răspunsul primit la cererea prealabilă, sau nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut de lege, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă pentru anularea, în tot sau în parte a actului respectiv și repararea pagubei cauzate.

Iar art. 224 alin. (1) lit. f) Cod administrativ, prevede expres că examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă hotărâre prin care respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)-e).

Colegiul reține că la caz obiectul litigiului constă în anularea deciziei de refuz nr. 31 din 27 noiembrie 2017 a Casei Naționale de Asigurări Sociale și obligarea pârâtei de a-i recalcula reclamantului pensia în conformitate cu art. 61 din Legea

asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544-XII din 23 iunie 1993.

Aici se va menționa că, Casa Națională de Asigurări Sociale a invocat ca temei de refuz în stabilirea unei noi pensii a reclamantului Victor Cuciuc pentru vechimea în muncă faptul că dreptul la pensie apare o singură dată după concedierea de la serviciu cu dreptul de recalculare în condițiile legii, condiții ce nu se atestă în prezentul caz or, legea nu prevede stabilirea repetată a dreptului la pensie după restabilirea la serviciu în serviciul penitenciar, după cum a invocat, interpretat și solicitat reclamantul Victor Cuciuc inițial în cererea prealabilă, iar mai apoi în prezenta acțiune.

În conformitate cu prevederile art. 61 din Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr.1544-XII din 23 iunie 1993, recalcularea pensiilor stabilite anterior militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, precum și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri și familiilor acestora în legătură cu punerea în aplicare a prezentei legi se efectuează în temeiul documentelor aflate la momentul recalculării în organele de pensionare. Dacă pensionarul va prezenta ulterior acte suplimentare ce i-ar acorda dreptul la majorarea pensiei, recalcularea se va efectua pentru perioada precedentă, dar cel mult pentru 12 luni de la data depunerii actelor suplimentare și nu mai devreme de data punerii în aplicare a prezentei legi.

Pensiile stabilite persoanelor din corpul de ofițeri și din corpul de comandă (cu excepția celui inferior) al organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri cărora li s-a prelungit peste limita de vârstă, stabilită de legislație, termenul de aflare în serviciu militar prin contract sau în serviciu în organele afacerilor interne urmează a fi recalculate după trecerea lor în rezervă sau în retragere.

Din sensul logico-juridic al normei art. 61 din Legea nr. 1554-XII din 23 iunie 1993 rezultă cert și expres trei situații în care pensia pentru vechimea în serviciu stabilită anterior urmează a fi recalculată, și anume: 1) existența documentelor aflate la organele de pensionare la momentul recalculării pensiei; 2) prezentarea ulterioară a actelor suplimentare ce ar acorda persoanei dreptul la majorarea pensiei până la stabilirea pensiei, iar recalcularea pensiei se va efectua pentru perioada precedentă, dar cel mult pentru 12 luni de la data depunerii actelor suplimentare și nu mai devreme de data punerii în aplicare a prezentei legi; 3) recalcularea pensiei se efectuează în cazul în care persoanelor din corpul de ofițeri și din corpul de comandă (cu excepția celui inferior) al organelor afacerilor interne li s-a prelungit peste limita de vârstă termenul de aflare în serviciul militar.

La caz, Colegiul atestă că reclamantul/intimatul Victor Cuciuc nu cade sub incidența a celor trei situații prevăzute în art. 61 din Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1554-XII din 23 iunie 1993.

În acest context, Colegiul judiciar apreciază ca fiind greșită concluzia instanțelor ierarhic inferioare cu privire la teiminicia acțiunii or, Victor Cuciuc a obținut și beneficiază de dreptul la pensie pentru vechime în muncă începând cu 25 decembrie 2010, însă ultimul nu este beneficiar și al pensiei pentru limita de vârstă, iar pensia stabilită anterior poate fi recalculată doar în baza documentelor suplimentare

referitoare la vechimea în muncă și drepturile salariale, ce au avut loc până la acordarea dreptului la pensie - 25 decembrie 2010.

La rândul său, articolul 61 alin. (2) din Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1554-XII din 23 iunie 1993 se referă la pensia stabilită pentru limită de vârstă și este aplicabil cazului doar în situația în care la stabilirea pensiei au fost aplicate prevederile art. 2 alin. (2) din aceeași Lege, condiție însă care lipsește la caz.

Potrivit art. 2 din Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1554-XII din 23 iunie 1993, militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, precum și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri care au dreptul la pensie li se stabilește pensie după eliberare din serviciu.

Persoanelor din corpul de ofițeri și din corpul de comandă (cu excepția celui inferior) al organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri cărora li s-a prelungit peste limita de vârstă, stabilită de legislație, termenul de aflare în serviciu militar prin contract sau în serviciu în organele afacerilor interne și care au dreptul la pensie în conformitate cu art.13 lit.a) din prezenta lege li se acordă, de la data emiterii ordinului privind prelungirea termenului de aflare în serviciu, pensie în mărime de 50 procente din suma pensiei cuvenite.

În asemenea circumstanțe, instanța de recurs consideră întemeiate argumentele Casei Naționale de Asigurări Sociale precum că situația reclamantului nu cade sub incidența art. 61 din Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1554-XII din 23 iunie 1993 invocate în acțiune ca temei de recalculare a pensiei pentru vechimea în muncă, deoarece Legea nominalizată nu prevede stabilirea repetată a dreptului la pensie pentru vechime în muncă după restabilirea la serviciu în serviciul penitenciar or, din sensul Legii indicate nu se deduce în niciun fel că militarii, persoanele din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, au dreptul la stabilirea repetată a mărimii pensiei în cazul în care au fost reangajați și au mai obținut o oarecare vechime în muncă, în caz contrar, ar reieși că subiecții menționați ar avea, teoretic, dreptul la nenumărate stabiliri sau repetate majorări ale pensiei.

Astfel, decizia de refuz nr. 31 din 27 noiembrie 2017 a Casei Naționale de Asigurări Sociale este legală și temeiuri de a fi anulată nu există, ceea ce impune de a constata că cerințele lui Victor Cuciuc cu privire la recunoașterea ca ilegală și anularea deciziei de refuz nominalizate supra și obligarea pârâtei de a-i stabili pensia pentru vechime în muncă după eliberarea repetată din serviciul în sistemul penitenciar la 02 august 2017, sunt neîntemeiate, motiv pentru care recursul urmează a fi admis.

Circumstanțele descrise permit instanței de recurs să conchidă că atât prima instanță, cât și instanța de apel au aplicat eronat prevederile legii, motiv din care actele judecătorești de dispoziție, nu pot fi menținute, iar cererea de chemare în judecată depusă de către Victor Cuciuc urmează a fi respinsă, ca neîntemeiată.

Din considerentele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, a casa integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe și de a

emite o decizie nouă cu privire la respingerea acțiunii în contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Victor Cuciuc.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. c) și alin. (2) și art. 258 alin. (3) ale Codului administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale.

Se casează integral decizia din 27 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 14 mai 2018 a Judecătorei Căușeni, sediul Central, și se emite o decizie nouă prin care:

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de către Victor Cuciuc împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale privind contestarea actului administrativ, ca neîntemeiată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Dumitru Mardari

Elena Cobzac

Victor Boico

Victor Burduh